

Великодъшниятъ Камилъ.

Камилъ мъжественъятъ Римскій военачалникъ сіаше градътъ Фаліски. Въ тойчи градъ дѣцата ѿучаха на ѿещо ѿучилиши. Вдінъ дѣнь ги йзведе ѿучителъятъ тѣхинъ йзъ градътъ да ѿтидатъ, да са поразходатъ. Като йзлѣзоха той полегка лѣгка ги отдаличи отъ градътъ и ги завѣде та ги предаде на Римлянътѣ: и като ги представиха предъ Камила, ѿучителъятъ мърече: Ето, ѿ военачалниче, чи ти приносамъ побѣда вѣзъ кровополитї: тѣзи дѣца са всѣ болѣрски, и башибѣтѣ тѣхни ѿѣ ти предадатъ градътъ, за да не ги йзвѣишь. Като чу Камилъ тѣзи рѣчи разпалиса ѿ гневъ срѣшо лѣкавиата тойчи злодѣацъ человѣка, повелѣ та мъварзаха рацѣтѣ на ѿпаки, и дѣдоха тоаги на дѣцата, ачи ги проводи да го закарватъ сійшкомъ въ градъ: и свѣйтѣ башиби. Това като видѣха Фалісканитѣ, побѣдиха са ѿтъ толкози доеродѣтели, и ѿтабриха портитѣ, та са презадоха Камилъ.

